

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6222010075
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6222010075.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného Y. T., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 14. marca 2023 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/27/2022 zo dňa 02.01.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Y. T. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/27/2022 zo dňa 02.01.2023 bol obžalovaný Y. T. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 05. 02. 2022 asi o 16. 00 h v obci X. Y. v rodinnom dome č. XXX a aj vonku na dvore, pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával a vyhrážal sa svojej bývalej priateľke ml. L. K. o veku ktorej mal vedomosť a to tak, že začal po nej vykrikovať a nadávať, pričom držal sekeru v rukách, kričal, že je piča, kurva pojebaná, že ju zabije, že zabije celú jej rodinu, čo zopakoval asi 3x, že má ísť k nemu, že je mrdka, načo sa ml. L. K. zľakla a začala utekať, on sa rozbehol za ňou, ale po chvíli zastal, zatiaľ ml. L. K. ušla domov a povedala to rodičom, čím takýmto konaním u ml. L. K., nar. 27. 08. 2005 vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie,.

Za toto konanie okresný súd obžalovanému uložil podľa 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný Y. T., ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj dodatočne písomne odôvodnil. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že toto smeruje proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na to, že obžalovaný sa cítil byť nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na výpovede maloletej poškodenej a svedkov, ktoré podľa obhajoby boli zmanipulované V. N. - otcom maloletej poškodenej, s ktorým mal mať obžalovaný dlhoročné nezhody. Obžalovaný poprel, že by mal nadviazať nejaký vzťah s maloletou poškodenou a že by sa jej na dvore rodinného domu mal vyhrážať so sekerou v ruke. Poškodená V. N. na hlavnom pojednávaní priznala, že obžalovaný sa jej páčil a že na neho žiarlila. V súvislosti s priebehom skutku obhajoba poukázala na výpoveď svedkyne B. L., ktorá na hlavnom pojednávaní mala uviesť, že do jej rodinného domu prišla maloletá poškodená, ktorá mala vypité a ihneď začala nadávať obžalovanému, aby zdochol. V tomto smere obhajoba poukázala na ustanovenie § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. a pokiaľ ide o skutok, jeho priebeh vyhodnotila tak, že „v rodinnom dome v obci X. Y. č. XXX, ako aj na dvore tohto rodinného domu sa skutok uvedený v obžalobe v

časti, ktorý sa mal stať v tomto dome, nestal“. Ďalej obhajoba uviedla obžalovaného verziu priebehu skutku zhodnotením dôkazov, vrátane spochybňovania výpovede svedkyne maloletej poškodenej. Z uvedeného dôvodu konštatovala, že pri rozhodovaní o vine obžalovaného súd uveril nevierohodným výpovediam maloletej poškodenej, ktorá v neposlednom rade v zmysle znaleckého posudku MUDr. E. N., ktorá zistila poruchy správania, inferiórny intelekt v hornom pásme ľahkej mentálnej retardácie. Z konštatovaných pravdepodobných skresľovaní informácií a znalkyňa nezistila znaky traumy u poškodenej. Z uvedeného dôvodu obhajoba navrhla, aby odvolací súd v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil, alternatívne aby súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti tomuto rozsudku podal písomné odvolanie aj samotný obžalovaný, písané vlastnou rukou, v ktorom uviedol svoju verziu priebehu skutku a v podstate konštatoval, že sa dievčaťa zastal, preto sa s jej otcom pohádala, že jej ubližuje, to ona tvrdila pozdejšie. Obžalovaný pochopil, že dievča si vymyslelo, že s ňou otec doma dosť hrubo zaobchádzal. Toto problémové dievča od seba odháňal, ďalej hodnotil dôkazy zo svojho pohľadu, predovšetkým výpoveď poškodenej maloletej Y. N., vrátane jej spochybňovania a poukazom na nehody s jej otcom so záverom, že sa vo veci necíti byť vinný a bol v tomto smere krivo obvinený. Dňa 23.01.2023 doručil okresnému súdu aj dodatok k odvolaniu proti napadnutému rozsudku, v ktorom opakoval, že poškodená v opitom stave si celé toto vymyslela, že sa jej mal vyhrážať, poukázal na jej výpoveď na hlavnom pojednávaní a vyjadril svoj názor na odôvodnenie napadnutého rozsudku, vrátane invektív voči prokurátorky K., ktorá je podľa obžalovaného silne frustrovaná osoba v tomto štáte. V závere svojej argumentácie poukázal na to, že doma bol krátku dobu na slobode, pracoval v lese, mal peniaze, bývanie. Otec dievčaťa pracovať nechcel, žije a zneužíva sociálne dávky. Nebol svätý, ale v tomto prípade on nevyhľadával ich spoločnosť a nežiadal si, aby oni vyhľadávali jeho osobu.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že voči nemu bolo všetko vymyslené, poškodená vypovedala pod vplyvom alkoholu, on jej nič neurobil, je nevinný a chce, aby tak súd rozhodol.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného Y. T. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zjavné, akým spôsobom sa súd vysporiadal s jednotlivými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, predovšetkým s obsahom výpovedí poškodenej maloletej Y. N., ktorá jednoznačne usvedčovala obžalovaného z jeho vyhrážania voči nej zabitím, nadával jej a pre dosiahnutie väčšej intenzity týchto vyhrážok držal v rukách sekeru, ktorou jej hrozil so slovami: „zajebem ti ju do hlavy, ak neodídeš preč“. V tomto smere opísala priebeh skutku, ako k vyhrážkam došlo. Pokiaľ v prípravnom konaní vyhrážky obžalovaného nepotvrdila, tento svoj rozpor vo výpovediach odstránila vysvetlením, že v čase prípravného konania jej bolo obžalovaného viacej ľúto, lebo vtedy ho ľúbila. Tento rozpor vo výpovediach poškodenej ozrejmla aj psychologička na hlavnom pojednávaní, a to vekovým rozdielom medzi poškodenou a obžalovaným, ako aj prechovávaním citového vzťahu bezprostredne po spáchaní skutku. V tomto smere osobu maloletej poškodenej skúmali aj súdny znalci, znalkyňa Mgr. X. z odvetvia klinická psychológia detí spolu so znalkyňou MUDr. N. z odvetvia psychiatria, ktoré znalkyne u poškodenej maloletej žiadnu duševnú poruchu nezistili a nezistili ani prítomnosť posttraumatickej stresovej poruchy. Konštatovali, že maloletá je schopná vnímať,

pamätať si a reprodukovať prežité udalosti, čo však nevylučuje prítomnosť určitých nepresností opisu deja z dôvodu zníženej intelektovej funkcie. Uviedli však, že je schopná chápať zmysel trestného konania v procesnom postavení svedkyne poškodenej a nemá sklony ku konfabulácii ani motiváciu podávať lživé výpovede. Vzhľadom na vyššie uvedený záver súdnych znalcov okresný súd správne skúmal vierohodnosť výpovede poškodenej maloletej Y. N. a dospel k správne záveru, že jej výpoveď je vierohodná a neniesla žiadne znaky výpovede retardovanej osoby, ako ju hodnotil obžalovaný. V tomto smere ani odvolací súd nemal dôvod neuveriť výpovedi poškodenej maloletej a tak isto ju vyhodnotil ako vierohodnú, vzhľadom k dôkaznej situácii a záverom znaleckého dokazovania ohľadne osoby maloletej poškodenej. Výpovedi poškodenej potom zodpovedala aj výpoveď svedka V. Kováča otca maloletej, ktorý potvrdil, že jeho dcéra mu opisala, ako sa ku nej obžalovaný správal a že z jeho správania mala strach. Pokiaľ ide o správanie obžalovaného, rovnako ako maloletá poškodená ho opisala aj svedkyňa B. L.. Agresívne správanie obžalovaného k poškodenej a jeho vyhrážanie slovami „že ju zabije, že pôjde k nej, vypáli jej facu a že ju neznáša“, potvrdila aj svedkyňa maloletá R. Kováčová, ktorá v tom čase bola v dome a počula tieto slová, ktoré adresoval obžalovaný maloletej poškodenej.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu okresný súd správne potom ustálil skutkový stav, dôkazy správne vyhodnotil v súlade so zásadami hodnotenia dôkazov a dospel k správne záveru o vine obžalovaného, ktorého konanie právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - na dieťati. Výrok o vine prvostupňový súd riadne odôvodnil v napadnutom rozsudku (viď str. 4-7), s ktorým odôvodnením sa odvolací súd plne stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje. Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému, pri jeho ukladaní prihliadol ku všetkým skutočnostiam, na ktoré bol povinný zo zákona prihliadnuť. Správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj jeho možnosti nápravy a pomery. V osobe obžalovaného ide o 15-krát súdne trestanú osobu, ktorá sa dopúšťala najmä násilnej trestnej činnosti, za ktorú jej bol spravidla ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody. Násilný charakter mali aj priestupky, ktorých sa obžalovaný dopustil za obdobie od januára 2019 do decembra 2021, ktorých bolo päť. Obžalovanému za jeho konanie bolo možné ukladať trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 3 roky, pričom prvostupňový súd mu správne priznal jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., teda, že v minulosti už bol súdne trestaný, pričom mu nepriznal žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Pri prevahe priťažujúcich okolností potom v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. sa obžalovanému upravovala dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu smerom nahor, preto súd mohol ukladať obžalovanému trest v upravenej trestnej sadzbe od 16 mesiacov do 3 rokov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 15-krát súdne trestaný, prvostupňový súd správne dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaného je nutné mu uložiť nepodmienečný trest vo výmere 24 mesiacov. Takto uložený trest aj odvolací súd považuje za zákonný a primeraný, pričom zodpovedá zákonným podmienkam pre individuálnu a generálnu prevenciu. Okresný súd nepochybil ani pri zaradení obžalovaného pre výkon trestu, keď ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože na to mal splnené zákonné podmienky v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. Takto uložený trest aj krajský súd považuje za dostatočný na dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného Y. T. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.